

"אורות הפרשה" עלון פרשת השבוע כיתה קטנה אבל גדולה!

בס"ד ♦ שבת קודש פרשת לך לך ♦ ח' חשוון תשע"ד ♦ עלון 49

העלון יוצא לעילוי נשמת
גדול הפוסקים מרן
רבי חיים עובדיה יוסף זצ"ל

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קידוש השם הי"ד

גילוי אלוקות - הרב צחור נועם

בתחילת הפרשה הקב"ה קורא לאברהם: "לך לך מארצך, וממולדתך ומבית אביך". הזוה"ק [לך לך א:עז ע"ב] דורש מכפילות הלשון דרישה מהאדם לצאת למסע אל עצמו: "לך לך לעצמך... לדעת ולתקן עצמך". הראי"ה זצ"ל (אורות הקודש ג:קמ) מסביר שכאשר יגיע האדם לעצמו הוא יגלה את ה': "ואני בתוך הגולה". האני הפנימי העצמי... חטאנו עם אבותינו, חטא האדם הראשון, שנתנכר לעצמותו, שפנה לדעתו של נחש, ואבד את עצמו, לא ידע להשיב תשובה ברורה על שאלת 'איכה', מפני שלא ידע נפשו, מפני שהאניות האמיתית נאבדה ממנו, בחטא ההשתחויה לאל זר. וכה הולך העולם וצולל באבדן האני של כל אחד... רוח אפינו משיח ד', זהו גבורתו הדר גדלו, איננו מבחוץ לנו, רוח אפינו הוא... את האני שלנו נבקש, את עצמנו נבקש ונמצא, אני ה'". (עכ"ל). הניכור הוא בין האדם לבין עצמו, "ובשל הניכור העצמי אין האדם מסוגל להשיב לשאלת האלוהים "איכה?". מדברים אלו מגיע הרב זצ"ל לאמירה חזקה ועמוקה: "כאשר נבקש את 'האני' העצמי ונמצא אותו, נגלה ש"אני ה'". רק באופן הזה נגלה את הקב"ה בתוכנו. כאשר ה'אני' נאמן רק ל'עצמי', האדם יכול לגלות את המציאות שמעבר, את הקודש, את מקור החיים, את הקב"ה שקיים בתוכו, 'אני ה' חי וקיים בתוכו. ומי אינו רוצה לחוש "ואני קרבת אלהים לי טוב" (תהילים, ע"ג, כח)? והרי באמת הפנימית של כל יהודי באשר הוא ישנה וקיימת דרישת ה' בכל הכוחות? אלא שנראה שבמציאות יש מעכבים ומונעים שאם נכירם נוכל להתמודד איתם. הרב זצ"ל (עקבי הצאן, דרישת ה') כותב: "מניעת דרישת ד', והסרת החפץ מהמדע העיוני היותר מאיר ונשגב, נעשות בתחילה מעצלות, מנטיה לדברים רק גסים ומקלות דעת, אבל במשך הזמן, האומה מתרגלת עם חוליה, ונעשה לה טבע שני, שאף אם תתעורר התעוררות קלושה לשוב להאיר באור הדעת את ד', לא תוכל כל כך על נקלה, ההרגל של המחשכים, והמאסרים הצרים של הפתרונים הדמיוניים לכל הדברים הרמים שהעולם מושתת עליהם, עושה את האדם אסור בכבלי ברזל, עד שאם ירצה לפתח את אסוריו, ירגיש בעצמו שהוא נעזב ונחלש, וכאלו בור הסוהר וחשכתו הוא מעונו הטבעי, הראוי לו, "שתני בבור תחתיות במחשכים במצולות" "כלוא ולא אצא". (עכ"ל). הנלמד מקריאת ה' לאברהם "לך לך", לך אל עצמך, אל פנימיותך, אל השורש והניצוץ האלוקי שבך, צא מהנטייה להתעצל, מקלות הדעת, ועל ידי כוח הרצון הזה יקויים בנו הנאמר "התנערי מעפר קומי, לבשי בגדי תפארתך עמי....". (לכה דודי - לרב שלמה אלקבץ).

שבת שלום

למשפחת כיתה י/3 שלוחה ברכת שבת שלום

יו"ל ע"י כיתה י/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט תשע"ג כל הזכויות שמורות

פעם הרגיש מרירות גדולה ושברון רוח בעת התפילה, וחשש לעצמו אם זה אמיתי, ואמר, אם זה אמת, הרי שתבוא בשעת האכילה ולא בזמן התפילה. אחד מהחבריא נסע פעם בחורף בדרך והיה קור גדול, והתחיל לקפוא, וירד מהעגלה והתחיל לרוץ בכדי להתחמם עד שהתעייף והתיישב באפיסת כוחות, והרגיש שנופל עליו תרדמה שזוהי סכנה גדולה למי שנקפא מקור כידוע, והנה הוא רואה לנגדו במחזה את רבו בעל "יסוד העבודה", והתחיל להתאונן לפניו.

אמר לו הרבי: "מן המצר" - כשנראה שהוא כבר במצר, ואין לו עוד שום תקוה, ואם אז "קראתי י-ה", אז "ענני במרחב י-ה", עונה השי"ת, תדע שאתה במרחב ויש עוד פתח תקוה, ומיד הרגיש חמימות וכח לקום ולהמשיך בדרכו. אמר, שתולה שיסוריו שסבל הרבה ברגלו, זה משום ביטול תורה. אלא, מה לא עושים בשביל ישראל. הרבנית אמרה לו פעם - הרי כשאתה מתפלל עבור אחרים, הנך נענה מיד. התפלל נא גם בעד עצמך ותפעל. ענה לה, אני אולי הייתי פועל ישועה, אלא שאני מתבייש... אמר: תשעים ותשע חלקים של יצר הרע, הוא פתיות ורק חלק אחד הוא רע ממש.

וכיון שעוסק בתורה שהיא "עדות ה' נאמנה מחכימת פתי", בזה נופלים כבר צ"ט חלקים של היצר הרע, ונשאר רק חלק אחד שצריך לעמוד נגדו. תלמידו רבי יהודה לייב התאונן פעם לפניו כי באים אליו החברים וגוזלים את זמנו. אמר לו הרבי: יפה שעה אחת שחברים יושבים גם יחד, ויקרה כלימוד כמה וכמה פרקי משניות, ואפילו כשלא מזדמן להם לדבר דברי תורה, רק שהם עושים צחוק מהעולם הזה!

משנת - הראי"ה זצ"ל

וּנְבָרְכוּ בְּכָל מְשֻׁפָּחַת הָאָדָמָה [יב, ג].

"רחבות הלב, שבאה לפעמים להכניס את העולם כולו, [ואת] כל האנושיות כולה, בכלל החיבה המיוחדת המתגלה לישראל, היא צריכה בדיקה. כשההכרה של הקודש המצוין אשר לסגולת ישראל עומדת בצביונו, ומתוך בהירותו מתפשטת החיבה והאהבה בעין טובה על כל גוי ואדם יחד, זוהי מידתו של אברהם אבינו, אב המון גויים, "ונברכו בך כל משפחות האדמה ובזרעך". אבל יש שיסוד התרחבותה של חבה זו באה מתוך כהות הרגש והאפלת אור הקודש של הכרת הסגולה הישראלית העליונה, ואז היא ארסית, ותוכן פעולתה הוא מלא הירוס נורא, שצריך להתרחק ממנו כמפני שור המועד, ו"שאינה יוכת שער", "לדידי חזי ליה ומנגח כתורא"

[אורות ישראל, ח, ה].

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד

יו"ל ע"י כיתה י/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט תשע"ג כל הזכויות שמורות